

891.74

B49

OdUe

The person charging this material is responsible for its return to the library from which it was withdrawn on or before the **Latest Date** stamped below.

Theft, mutilation, and underlining of books are reasons for disciplinary action and may result in dismissal from the University.

To renew call Telephone Center, 333-8400

UNIVERSITY OF ILLINOIS LIBRARY AT URBANA-CHAMPAIGN

DEC 28 1984

„ТЕАТРАЛЬНА БІБЛІОТЕКА“

Вип. 14.

Р. 1922.

В. В. БІЛІН.

ДРАКОНИ.

Жарт на одну дію.

З російського переклад

В. С. Л

ЛЬВІВ 1922.

ВИДАВНИЦТВО „РУСАЛКА“.

Літер. додаток до „Театрального Мистецтва“.

В. В. БІЛБІН.

ДРАКОНИ.

Жарт на одну дію.

З російського переклад

В. С. Л.

ЛЬВІВ 1922.

ВИДАВНИЦТВО „РУСАЛКА“.

ДІВІ ОСОБИ:

Єлисавета Миколаївна (Ліза).
Анна Іванівна, її мати.
Парасковія Василівна, бабка.
Катерина Петрівна, прабабка,
Василь Василевич Керкін.
Саша, горнична.

З друкарні Ставропільського Інституту
під управою Ю. Сидорака

891:74
B49
Od III

Вітальня в домі під містом. В глибині входові двері. Направо від акторів—на другім п яні ще одні двері. Наліво на переді отворене вікно в сад. На сцені з переду по правій стороні софа, коло неї фотель. Наліво — столик і крісло.

Я В А 1.

Ліза, Анна Іванівна, Парасковія Василівна і Катерина Петрівна.

(Анна Іванівна — утомлена, охляла, плаксива. Парасковія Василівна — жива, весела, а навіть жартівлива старушка. Катерина Петрівна цілком стара старуха, глуха. Анна Іванівна сидить на софі з роботою, Парасковія Вас. — на кріслі, Катерина Пет. — на фотелі: часто засипляє, потім будиться. Ліза ходить по сцені, часто підходить до вікна і заглядає в нього).

А н. І в. Як хочеш, Лізо, але, всетаки, це все дуже дивно!..

Ліза. Щож ту дивного, мамочко?

А н. І в. Все, все, рішучо взе!.. Ми його зі всім не знаємо, ти, як сама говориш, познайомилася з ним всего яких дві неділі тому... і нараз..

Ліза. І що з того?.. Чи довго треба, щоби влюбитися?!

Пар. Вас. Правда, правда!. Раз, два — і готово... Я сама, колись була молода.. Впрочім, тобі, Лізо, ще час знати про це..

Кат. Пет. Ні, як можна, лососина багато смачнійша!.. *(Всі дивляться на неї з початку здиговано, потім Пар. Вас. вибухає сміхом).*

Ліза. Ах, це бабуся все про вчорашнє: що смачніше — лососина чи пструги!..

А н. І в. *(Трохи обиджено).* Ту діло ве в лососині і не в любові... Ту діло поважне, на ціле життя... Цей... Василь... Василь...

Ліза *(Підповідає)* Василь Василевич Кервін...

А н. І в. Ти кажеш він хоче сватати тебе?

Ліза. Так, мамочко... Так, бодай я його зрозуміла...

Кат. Пет. Надує...

Пар. Вас. Як надує? Чому? Чому надує?

Кат. Пет. Я кажу Лізі: Знов надує... Вона все вертиться коло відчиненого вікна.. Так і передвчєра все у відчинєнім вікні стояла, а мене потім цілу ніч кололо в лівім боці... не мож було заснути...

Ліза. Бабусю, таж тепер літо, такий жар... *(Цілує її).*

Кат. Пет. Знаю, що тобі мене жаль.. А нащо ж знов так робиш?.. Не треба...

А н. І в. Не можна так необдумано рішатися на такий важний крок у життю!.. Не спатала ні-

чого ні в матери. ні в вікого... то для нас навіть обидно... (втирає очі хустиною).

Пар. Вас. Ну, голубко, ти знов слъози рониш! У тебе мабуть, сліз — цілий віз...

Ан. Ів. Мамо... ви, розуміється, маєте право оскорбляти мене... но я... я...

Пар. Вас. Ну й завела! вазбирала на новий дощ!.. Досить! Більше не буду...

Кат. Пет. Ні, то не від блощиць.. Блощиць у нас ту нема.. То таки надуло...

Пар. Вас. Таж Ліза ясно, здається, сказала, що Василь Василевич просив позволення бути у нас.. Познайомимося, побачимо, обговоримо... Я сама не позволю Лізі вийти заміж за першого ліпшого... за якого вибудь нинішнього гіпохондрика...

Ліза. Він буде в нас сьогодні о 12. годині... І ти ще зрозумій, мамо, що я залюблена, залюблена і ще раз залюблена!

Кат. Пет. Ой, ві! Перський порошок на це не помагає... Кажуть, треба скопитаром гарненько намазати...

Ан. Ів. От, вся твоя вдяка, вся твоя любов за мої турботи о тобі! (*Хустинка*). Перший ліпший мущина дорощий тобі від матери!

Пар. Вас. Доню моя! Таж і ти, о скільки я пригадую, була замужем... Це вже така загальна дівоча поведінка, треба вибачити...

Ан. Ів. Я, це инше діло... Я принесла жертву...

Пар. Вас. Якуж таку жертву?... То знов щось нового!..

А н. І в. Я вийшла заміж не з любови, а тому, що ви, мамочко, того хотіли...*

П а р. В а с. От, так новості!.. А чому ж ти не сказала того скорше, вісімнадцять літ тому взад, як покійний Микола Петрович сватався до тебе?..

А н. І в. Я не хотіла робити вам прикрости..

П а р. В а с. Та такого мужа кожній можна побажати!.. Веселий, жвавий, розмовний, танцюристий.. Не то, що нинішні суслики... Я сама залюбилася в нім — просто залюбилася, дарма, що приходила йому тещею!..

А н. І в. (*підносить хустину до очей*). Ах, Микольцю!..

К а т. П е т. Здається, знов збирається на дощик... щось то ноги занили...

П а р. В а с. А ти, доню, десять літ з таким мужем тільки проплакала, не знати чому... Не дивно, що твій муж вакінець підмок, замок і промок... дістав запалення легких і помер...

А н. І в. Ах, мамо, не говоріть, не мучте!.. (*Хустина*).

К а т. П е т. (*виймає табакерку*). От, і табакерка попсувалась... Накривка відірвалась... Треба дати направити... (*Нюхає, пчихає, ніхто не бажає їй здоровля*). Спасибі, миленькі, і вам так само бажаю...

Л і з а (*коло вікна*). Іде, іде! (*Підбігає до мами*): Мамочко! Голубочко! Будьте з ним ласкаві!.. Прошу вас!.. Вабочко!..

А н. І в. Ах, робіть, що хочете!..

П а р. В а с. Ну, нам треба піти геть... А то ми всі трое разом цілком його застрашимо, а до

того й самі добре не розглядимо... Треба його проіспитувати по черзі... Ліза, я тобі кажу наперед, як яка риба, або жаба, то нема тобі мого благословенства!..

Я В А 2.

Са ша *(входьчи)* Василь Василевич Керкін..
Ліза. Попрося хвильку заждати.

(Саша виходить і зараз вертається).

Пар. Вас. Ну, ходімте... *(Підходить до Кат. Пет.)* Підем, бабуся...

А н. І в. Ах, це щось страшного!.. *(Ліза підходить до Кат. Пет. з другої сторони).*

Ліза *(кричить)*. Вставайте, бабуся!

Пар. Вас. *(кричить)*. Лізочка жених приїхав!

Кат. Пет. Та що ви мені до вуха кричите, я не глуха!.. Сама знаю, що снідати час...

Пар. Вас. Та не снідати, а жених приїхав... Керкін...

Кат. Пет. За табакерксю?.. Ну, от спасибі, що хоч трохи дбаєте про старуху.. Справді, треба направити... *(Ліза і Пар. Вас. піднімають Кат. Пет. і виводять в двері на право).*

А н. І в. Ліза!

Ліза. Що, мямо? *(Підходить. Саша заміняє Лізу коло Кат. Пет.)*

А н. І в. Обійми мене! *(Ан. Ів. і Ліза кидаються собі на шю).*

А н. І в. Ой гірко то материнському серцю!

П а р. В а с. Не розливайся, Анюта: Женки ноги промочить... (Виводить Кат. Пет.— Ан. Іван. відкинувшись від дочки вибігав, закривши обличчя хустиною).

С а ш а (до Лізи). Можна просити?

Лі з а. Стривай.. От що Саша... Як він вже буде ту, ти, на всякий випадок, замкни на ключ ті двері... (Показує на середні двері).

С а ш а (сміється). Розумію! Час на часі не стоїть... може втічи... Так їм і треба, тим хлопцям!.. (Виходить).

Я В А 3.

К е р к і н. От, накінець я у вас!. Здорові були!.. (Цілує її руку).

Лі з а (Вириває руку). Ах, як можна!

К е р к. Ви дозволили мені познайомитися з вашою сімєю.

Лі з а. Сейчас побачите всіх.. Передовсім ви мусите подобатися моїй мамі..

К е р к. Єлисавето Миколаївно!. Ви знаєте: для вас я готов на всякі жертви!.. І як моє щастя залежить тільки від того, щоби подобатися вашій мамі, то я наперед певний побіди..

Лі з а. Потім ви побачите мою бабку.

К е р к. Як? Ще й бабка?

Лі з а. Так.. І від неї також багато залежить...

К е р к. Постараюся побідити й бабку! Ну, дайтеж свою ручку!

Лі з а. Стривайте... не все..

К е р к. Як не все?

Ліза. У мене є і прабабка...

Керк. *(на бік)*. Місто одного аж три дракони!.. *(До неї)* Повтаряю: Я не відступлю ні на крок!.. Поцілуйте-ж мене! *(Бере її за руку)*.

Ліза. Ах, ні, ні, візачо в світі!.. *(Ніби вириває руку, а сама потім цілує його і скоро виходить на ліво)*. Прощавайте! *(Посилаючи йому воздушний поцілунок — виходить)*.

Я В А 4.

Анна Іванівна *(входить з ліва)*.

Керк. Цілих три дракони!.. От, того то вже, сказати по правді, ніяк не очікував!.. Та відступати вже пізно... Е, та чейже не з'їдять мене, може! Треба узброїтися в присутність духа.. Ідуть... *(Церемонний поклін. Сідає. На бік)*. Дракон ч. 1... Здається мама.. *(До неї)*. Позвольте представитися: Василь Василевич Керкін.. адвокатський кандидат...

Ан. Ів. *(млаво)*. Дуже мені приємно... сідайте... чого стояти...

Керк. Простіть, що я так безцеремонно рідшаюся ввійти у вашу сім'ю... Я надіюся, що з часом, коли ви мене пізнаєте ближше.. коли я успію позискати ваше довіря і, що так виражуся, вашу прихильність.. *(Анна Ів. збираючися плакати, виймає хустину; Керкін здивований замовкає)*.

Ан. Ів. *(закриваючи очі хустиною)*. Василю Василевичу! Я мати!

Керк. *(здивований)*. Так... Я мав приємність... догадатися... *(Набік)*. Чим я її обидив?.. Попався

відразу!.. (До неї). Повірте, я вповні признаю.. і розумію .

А н. І в. Ні, Василю Василевичу! Ви того не можете зрозуміти!.. Мене ніхто не розуміє!.. (Плаче).

К е р к. (Розсіяно). Може подати води?

А н. І в. (плаче сильнійше). Мене ніхто не розуміє!..

К е р к. (На бік). Чого вона реве? Не можу поняти.. Моє положення стає досить дурним... (До неї). Успокойтеся пані... Повірте, я...

А н. І в. (розривавшись). Ні я не можу успокоїтися!.. Вибачте, я більше не можу... Я піду... (Виходить ридючи).

К е р к. (стоїть якийсь час сильно здивований). Також екземпляр!.. Теща не з тих найприємніших... Впрочім, характер, здається спокійний.. А то найважніше.. Може у них яке семейне горе? Дивно, що Єлисавета Миколаївна не упердила мене... Треба прийняти відповідний тон.. Тепер перед бабкою зроблюся трохи меланхолічнійшим.

Я В А 5.

Парасковія Василівна.

П а р. В а с. (скоро виходить з правого боку і простягає йому руку). Здорові були, молодче... Сідайте.. Називаюся Парасковія Василівна; я бабка.. Ліза вам говорила?..

К е р к. Так... (Меланхолічно). Повірте, Парасковіє Василівно, я так ціню важливість і при-

хильність, які надіюся стрінуги ту у вашій сімї.. Я одинокий на світі. Горе і нещастя чатують на чоловіка на його життєвім шляху зі всіх сторін.. (На бік). Щоб їй ще такого жалісного сказати?

Пар. Вас. (на бік). Та він готов ще зараз розплакатися. Ну й підбрала собі Ліза жениха, нема що казати!

Керк. Парасковіє Васи́лівно! Скажу вам отверто, в мене у груди рань! (Вдаряє себе в грудь).

Пар. Вас. (на бік). У нього рана? Яка рана? Рак чи що? От жених!

Керк. Серце моє точить вічно голодний черв туги і сумнівів!.. То страш а мука!..

Пар. Вас. (на бік). Направду зараз заплаче!.. Ну й женишок!

Керк. Чоловікови остається одна потіха: плакати в двійку! (Виймає хустину).

Пар. Вас. (на бік). Ні, я до ще не видержу! Я розсміюся.. (До нього) Скажіть, прошу вас: а ви до лікаря не ходили?

Керк. До лікаря? Чого до лікаря?

Пар. Вас. Та от в справі вашої рани?

Керк. Якої рани?

Пар. Вас. (зачинає сердитися). Таж ви говорили, що у вас у грудях рак...

Керк. Рак?! (На бік). Ошаліла баба! (До неї). Вибачте, я вас не цілком розумію..

Пар. Вас. Я вас також.. Вибачте, мені треба до хозяйства...

Керк. Ах, прошу, прошу!

Пар. Вас. (відходячи). Ну й женишок!.. Та вони обоє з моєю донькою зроблять в дома чисту повинь!.. А ще й рак у груди!.. І такий же

нитися задумав!.. Ні, нам такого не треба!.. (*Скривається*).

Керк. Уффі!.. Моя будуча теща ч. 2., то якась напів варіятка!.. І характер, здається, крайно неприємний... правда, що любов готова на всякі жертви... але такі дракони!..

Я В А 6.

Катерина Петровна і Саша.

Керк. (*побачивши Катерину Петр., яку Саша вводить і саджає*). От і дракон ч. 3.

Кат. Пет. (*щипає Сашу*).

Саша. Щож ви щипаєтесь?!.. (*Виходячи*)
Щоби не забути заперти двері..

Керк. Єлисавета Миколаївна певно упредила вас про мої відвідини... Яка чудесна дівчина. В наші часи рідко коли можна стрінуги дівчину, яка зі ввішною красою лучила би в своїм обляччю стільки душевних прикмет.

Кат. Пет. Спасибі синочку... От тільки ноги болять...

Керк. (*Здивовано*). Ви кажете, що у Єлисавети Миколаївни ноги болять?

Кат. Пет. І цілими ногами в лівий бік коле...

Керк. (*на бік*). В лівий бік цілими ногами коле... і ноги болять?.. А на погляд така здорова!.. Яке розчаровання!..

Кат. Пет. (*Виймаючи табакерку*). Та ще, чи зумієш ти її направити, синоньку?

Керк. То є, як направити? Я не доктор...

К а т. П е т. Накривка відірвалася... (Показує табакерку).

К е р к. Ах, це ви про табакерку, а я думав...

К а т. П е т. Табакерка ще зівсім добра... Наш візник Яким робив її в 47 році... (Нюхає і пчихає). Спасибі голубчику... (Дає йому табакерку). Але прощу тебе, довго не задержуй...

К е р к. Паві, я зівсім не займаюся направкою табакерок... я адвокатський кандидат... Блисавета Миколаївна, розуміється, казала вам, що..

К а т. П е т. Привикла я до неї... жаль розлучатися...

К е р к. Я розумію ваші почування... розумію, що вам тяжко буде розлучитися з Блисаветою Миколаївною.

К а т. П е т. Дивись, бережи її!..

К е р к. Обіцяю вам беречи і деліяти Блисавету Миколаївну більше, чим своє око...

К а т. П е т. Держи під ключем, щоби не вкрали...

К е р к. Ну, то вже злишне... То, вибачте, вже перестарілі поняття...

К а т. П е т. Вона давніше була з музикою.

К е р к. То є, чому давніше... Чиж Блисавета Миколаївна тепер вже більше не грає на роялі?

К а т. П е т. Якось тамтого року впустили її на землю... і мабуть що-не-будь ушкодили... з того часу й не грає...

К е р к. Предивні відкриття!

К а т. П е т. А це, преці робота нашого візника... Ні, гарненька табакерка!.. (Засипляє).

Керк. Фу, ти, чорт, та вона то все про табакерку!.. Зівсім глуха старуха... А я чверть години мучуся... От так дракони!.. Ні, треба втікати, як найскорше втікати!.. Попадеш таким драконам у руки — то бувай здоров!.. *(Іде до середніх дверей, пробує)* Замкнено!.. Та то якась западня!.. Вікно!.. Нема що робити, треба хоч через вікно втікати... Добре що на партері... Сважуть, позичив з Гоголя, та, що робити!.. Пальто чорт бери ... Ну дракони!.. *(Вискакує крізь вікно)*.

Я В А 7.

Ліза.

Ліза *(висуває голову з дверей на право)*. О чім вони так довго балакають?.. А деж він? *(Вибігає)*
Бабусю! Чуєте бабусю!

Кат. Пет. Га? Що?

Ліза. Де Василь Василевич?

Кат. Пет. Лососина?

Ліза. Де Керків?

Кат. Пет. Табакерка?.. А як же, взяв, взяв...
Каже, що направить...

Ліза. Мамочко! Бабко!

Я В А 8.

Анна Ів., Парасковія Вас., потім Саша.

Ліза *(зі слезами)*. Мамо! Щож це таке? Деж він? Саша! *(Входить Саша)*. Саша! Де Василій Василевич?

Саша. Не знаю, прошу... Через передпокій не переходили. Там і їхнє пальто висить..

Пар. Вас. *(сміється)*. Утік! Вікном утік!.. Ха, ха, ха,.. От, це то я називаю „молодець“.

Ан. Ів. Ах, ах, яка обида!.. *(Хустина)*.

Ліза. То все ви, мамо, накоїли, ви! Через ваші вічні сльози!

Пар. Вас. Ну, вже й він також собі гарний! Змогла курка! Добре й зробив, що втік!..

Ліза. Неправда! Він веселий, розмовний! То ви його, певно, до сліз довели... того він і втік... Я не переживу, я умру!.. Я піду в монастир!.. *(Кидается на канапу і плаче; Саша дає їй води)*.

Ан. Ів. Ліза! *(Ридає)*.

Пар. Вас. А по моєму, як утік то і туди йому дорога... Також жених: рак у груди!.. Другого найдеш: здорового, веселого... Ха, ха, ха..

Кат. Пет. Я говорила, що надує... Чого сиділа копо відчиненого вікна! *(Ліза і Анна Ів. плачуть, Парасковія Вас. сміється)*.

ЗАВІСА.

Від Редакції „Театрального Мистецтва“!

Видане нами подвійне число 3-4 „Т. М.“ розіслано передплатникам за місяць: червень і липень Як літер. додаток вислали ми 15 червня 13. випуск „Театр. Вібліотеки“ п. з. „Сатирично-гумористичні монольоги“ для сцени, Ф. Гриневича; тепер розсилаємо другий додаток (за липень) п. з.: „Драconi“, жарт на 1 дію В. В. Білібіна.

Слідуюче число (5.) „Театр. Мистецтва“ по-явиться 15 серпня, з літ. додатком „Ніч під Різдово“, (спен. картина на 1 дію, перероблена по М. В. Гоголю — М. Степняком), Чергове число „Т. М.“ за міс. вересень по-явиться в своєму часі з літ. додатком п. з.: Володимир Самійленко: „У Гайхан Бея“, фантазія-сатира на 2 дії.

Передплата на „Театральне Мистецтво“ wraz з літ. додатками „Театральної Вібліотеки“ вино-сить до кінця року 1922 — 1600 Мп. Нові перед-платники одержують всі вийшовші випуски жур-налу wraz з додатками.

Адреса редакції: „Театральне Мистецтво“, Львів, Куркова 10.

Досі вийшли такі додатки до „Т. М.“. До ч. 1. — Чехова: „Медвідь“; До ч. 2. — Степняка: „Ніч під Івана Купала“; До ч. 3. — Ф. Гриневича: „Монольоги“. До ч. 4. — В. Білібіна: „Драconi“.

Театральна Бібліотека „РУСАЛКИ“

під редакцією Григорія ГАНУЛЯКА
ЛЬВІВ, КУРКОВА 10,

випустила досі слідуєчі театральні пєси :

- 1) Гр. Марусин: „Хоч раз його правда“, шутка на 1 дію, другий наклад, діввих осіб 5. 24 стор. 80 M
- 2) Д. К.: „Неповелося“, фарса на 1 дію зі співами і танцями; діввих осіб 3. 16 стор. 80 „
- 3) Ле-ле: „Перший голова Ревкому“, фарса на 1 дію зі співами, діввих осіб 7. 20 стор. 8 „
- 4) Ле-ле: „Після правту“, фарса на 1 дію зі співами. Діввих осіб 6. 24 стор. 80
- 5) О. Бабій: „Воєнна любов“, жарт на 1 дію зі співами; діввих осіб 5. 16 ст. (вечер.) 80 „
- 6) І. Сургучев: „Осіньні скрипки“, драма на 5 дій, переклад Й. Стадника 200 „
- 7) Микола Айдарів; I. „Фіцлі-Пуцлі“, жарт сценічн. на 1 дію; II. Побрехенька про 3 ловців, 20 стор. 80
- 8) А. гр. Фредро: „Які хорі, — такі доктори“, комедія на 1 дію в перекладі Й. Стадника, 2 і пів арк. друку 160
- 9) Леонід Андрєв: „Життя Людини“ (Жизнь Человѣка“), драма, в перекладі Федора Дудка, 8 арк друку 850
- 10) Й. Стадник: „Він не заздрісний“, жарт на 1 дію, 2 арк. друку 120
- 11) А. П. Чехов: „Медвідь“, шутка на 1 дію 80
- 12) М. Старицький-М. Степняк: „Ніч під Івана Купала“, 1 дія 80
- 13) Ф. Гришєвич: „Сатирично-гумористичні монопьогги для сцени, ч. I. 120
- 14) В. В. Білібін: „Драконн“, жарт на 1 дію 80
- 15) М. Степняк: „Ніч під Різдво“, сцен. карт. 80

UNIVERSITY OF ILLINOIS-URBANA

891.74 B490DUL C001

Drakony : zhjart na l dliu; /

3 0112 093407580